

РЕШЕНИЕ

№ 2165

гр. София, 01.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **281** по описа за **2021** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма] („МБАЛ – Н.“) с ЕИК[ЕИК], предявена чрез адв. С. Д. срещу Решение на Софийски районен съд от 24.11.2020 г. по НАХД 1680/2020 г. по описа на 22 състав, с което е изменено Наказателно постановление № 13-579/ 05.12.2019 г., издадено от Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, като е намален размера на наложената на касатора на основание чл. 221, ал. 2 от Закона за здравето (ЗЗ) „имуществена санкция“ от 1000 на 500 лева, за нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 1 ЗЗ.

В същата се навеждат доводи за нарушение на материалния закон и допуснато съществено нарушение на процесуални правила - самостоятелни отменителни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 3 НПК. Твърди се, жалбоподателят че не е допуснал вмененото му нарушение, тъй като избраната допълнителна услуга е пакет, поради което не може да бъде разделяна. С това пациентката се съгласила с подписване на декларация по чл. 2, ал. 3 от Наредбата за осъществяване на право на достъп до медицинска помощ. Искането е съдът да постанови решение, с което да

бъде отменено обжалваното решение на СРС и по същество на спора да бъде отменено НП. Претендират се сторените по делото разноски.

По делото е постъпила и касационна жалба от Изпълнителна агенция „Медицински надзор“. Със същата се оспорва цитираното по-горе решение на СРС. Твърди се, че неправилно съдът е приел наличие на значителен превес на смекчаващи отговорността обстоятелства и е намалил размера на наложеното административно наказание.

В съдебно заседание страните, редовно призовани, не се представляват. Депозирали са писмени становища, в които поддържат първоначално заявените доводи. Претендират сторените разноски.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА изразява становище за основателност на касационната жалба, депозирана от [фирма]. Счита жалбата на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ за неоснователна.

Административен съд София – град, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационните жалби:

Касационните жалби са подадени в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежни страни, които имат право и интерес от обжалването, поради което са процесуално допустими.

Разгледана по същество, жалбата на от [фирма] е основателна, а тази на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ - неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление. Касационният състав намира, че същото е неправилно, макар и не по изложените в жалбата на от [фирма]

В производството пред СРС е установено, че в периода 16.09.3029г. до 12.11.2019г. била извършена проверка в [фирма], [населено място] по повод жалба на пациентка. Констатирано е, че хоспитализираната е извършила плащания за услугата „Раждане - пакет допълнителни здравни услуги“ без да получи предварително информация за цената на всяка медицинска услуга, манипулация, лечение и лекарствени продукти в лечебното заведение, поотделно, както и не е заявявала желание за предоставяне на допълнителната услуга „Раждане-пакет допълнителни здравни услуги“.

Във връзка с горните констатации е издаден АУАН № А 13- 579/19.11.2019г., в който контролният орган е квалифицирал нарушението като такова по чл. 86, ал. 1, т. 1 от Закона за здравето

За да постанови обжалваното решение, първоинстанционният съд е приел от правна страна, че при съставянето на акта и издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяна на наказателното постановление. По съществуването на спора съдът намерил, че събраните по делото доказателства установяват, [фирма] е извършил нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Същият е изложил задълбочени мотиви защо е намерил нарушението за безспорно установено и доказано. Съдът, макар неправилно да е приел, че за нарушения от типа на процесното, разпоредбата на чл. 28 ЗАНН е неприложима, е изложил аргументи за намаляване размера на наложената санкция.

Настоящият касационен състав обаче не споделя мотивите на РС, че издаденият АУАН и наказателно постановление съдържат изискуемите реквизити и отговарят на изискванията на чл. 42 и 57 от ЗАНН.

Административно наказателната отговорност на ответника е ангажирана за нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 1 от Закона за здравето, в съответствие с който всеки пациент има право на зачитане на гражданските, политическите, икономическите, социалните, културните и религиозните му права. Заплащането от страна на пациенти за услуги на МБАЛ - Н. О., които не са заявени, съответно не са индивидуализирани и са вменени в задължение за плащане, безспорно нарушават правата на пациента.

В тази връзка съдът намира, че принципно правилно от страна на административнонаказващия орган е прието, че неправилно издадените фактури са обединени в пакети с обща цена, а не за всяка допълнителна услуга поотделно, което засяга икономическите права на пациента, както и че в ценоразписа на лечебното заведение не са определени отделни цени за всяка една допълнителна услуга, предлагана в пакетната цена. Пациентът следва да има възможност за избор, поради което следва да бъде обозначена всяка допълнителна услуга и нейната единична стойност по ценоразпис и при плащането.

В същото време обаче, в издаденото наказателно постановление липсва точно и конкретно описание на нарушението, както и относимите правни норми.

Описаната като нарушена разпоредба на чл. 86, ал. 1, т. 1 от ЗЗ е обща и същата не сочи на конкретно нарушение. В случая от страна на актосъставителя и административнонаказващия орган е следвало да се посочи конкретната разпоредба от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ, доколкото същата касае допустимите допълнителни разходи и включването на други разходи, извън тях, особено ако не са поискани изрично, представлява нарушение на правата на пациентите.

При така установеното, касационният съд намира, че при съставяне на АУАН и НП е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, което е ограничило правото на защита на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице.

Като не е констатирал същото, и се е произнесъл по същество, като е изменил обжалваното НП, от страна на СРС е допуснато съществено нарушение на процесуалния закон. Горното обуславя отмяна на постановения съдебен акт и процесното постановление.

Предвид изхода на правния спор, претенцията на [фирма] за присъждане на сторените по делото разноски се явява основателна и следва да бъде уважена. Съобразно представения договор за правна защита и съдействие /л.8/, в тежест на ответника по касация следва да бъдат възложени разноски в размер на 100 евро.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, XV-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 24.11.2020 г. по НАХД 1680/2020 г., 22 състав по описа на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Медицински надзор” ДА ЗАПЛАТИ на [фирма] сторените по делото разноски в размер на 100/сто/ евро.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.